

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 40. Legum Poenalium ratio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V. *stas barbaram immanitatem borrebant,*
A. C. 417. *multi convertere se optabant, quos futu-*
rorum inimicorum atrocitas retinebat.

n. 18.

Ex quo Schisma Maximianistarum
ortum, quod partibus Catholicorum pre-
fuit, eorum, qui inter Donatistas per-
cacissimi remanserunt, ita accensum est
odium, ut vix ulla Ecclesia, quæ furio-
rum insultus non tulerit! nemo, qui ad
unionem animos reducere conaretur, se-
cure iter facere poterat; ipsis Episcopis
dura lex imposita, ut tacerent, vel eo-
rum ferociam tolerarent. Tacendo ve-
ro nemo convertebatur, sed plures scin-
cebantur; prædicando horum Schismi-
corum furor incitabatur, & quamvis
aliqui reducerentur, imbecilliores tamen
timor cobibebat.

§. XL.

Rationes Legum pœnaliũ.

6. 7. n. 25.
Sup. XXI.
§. 53.

Nihilominus antequam leges istæ pœna-
les contra omnes Donatistas in Afri-
cam advenissent, non nulli Fratres, &
ego quoque credebamus, nihil aliud ab Im-
peratoribus postulandum, quam ut illos,
qui Veritatem Catholicam prædicarent,
ab eorum violentia securos præstarent.
Sed aliud præter legatorum nostrorum
voluntatem factum, quippe legem jam pro-
mulgatam invenerunt, non solum hæc
Hæresi reprimendæ, sed etiam extirpan-

da conditam; verum quidem, quod, ne Sæculum V.
 moderatio, Christianæ Religionis Decus, A. C. 417.
 læderetur, non mortis, sed pænæ pecunia-
 riæ & exilium in Episcopos, Clericosque
 eorum decreta. Deinde S. Augustinus n. 29. 32.
 harum legum effectum, & multitudinem
 converforum refert, & subdit: O utinam
 videre posses lætitiā eorum, qui ad uni-
 tatem redierunt! quo fervore, & con-
 stantia in Ecclesia divinas laudes cantent,
 & Evangelii Prædicationem audiant,
 quanto dolore præteritæ insaniæ recor-
 dentur, quam felices se æstiment, quibus
 jam veritas illuxerit, quantum a Docto-
 rum suorum deceptionibus abhorreant! o
 si oculis tuis usurpare posses in variis A-
 fricæ partibus populorum istorum, ad fi-
 dem converforum, conventus! diceres, a-
 trox nimis crudelitatis genus futurum
 fuisse, permittere, ut homines isti in æter-
 nas flammās inciderent, ne quidam fu-
 riosi, quorum numerus, si ad conversos
 referas, minimus est, desperent, & igne
 se suffocent. Ecclesia summo dolore affi-
 citur, si videat aliquos perire, quos salva-
 re non potuit. Ardentissime desiderat,
 ut omnes vivant, sed multo magis timet,
 ne omnes pereant.

Verum enimvero, dicebant Donati-
 stæ: nusquam leguntur Apostoli hujus ge-
 neris auxilia a Terræ Principibus postu-
 lasse. Id verum est, respondet S. Augu-
 stinus;

6. 5. n. 19.

Sæculum V. nus; at nunc alia vivimus tempora. Pri-

A. C. 417. cipes tunc Dei hostes erant, hodie serviunt

S. Augustinus ei. Et serviunt non tanquam homines

ad Donatistas tantum, sed tanquam Reges, atque ei

Dei honorem faciunt, quæ soli Reges pro-

stare possunt. Quis itaque sana mente

n. 20. compos Regibus dicet? Nolite curare, in

in Regno vestro Ecclesia Domini vestra

pacem habeat, vel bellum! quid Religio,

aut Sacrilegia ad vos? dum nemo est, qui

eis dicere audeat: Nihil ad vos, an pudici-

cis, vel lascivis moribus cives vestri sint.

Si ideo, quod homo a Deo liberum accep-

rit arbitrium, sacrilegum esse liceat, ni-

hil causæ est, cur adulterium puniatur.

Satius est, baud dubie, homines ad Dei

n. 22. servitium prædicatione adducere, non i-

Act. 9. 4. deo tamen illi extra curam sint, qui non

n. 24. metus urgeret, non venirent. Refert

Luc. 14. 23. exemplum S. Pauli, quasi vi illata con-

c. 9. n. 35. versi, & in illis Jesu Christi verbis infi-

stit: Exi in vias, & sepes, & compelle

intrare, quoscunque inveneris!

Donatistæ Catholicos incusabant,

c. 9. n. 35. quod se avaritiæ causa persequerentur,

quia nempe leges præcipiebant, ut om-

nia, quæ ipsorum Ecclesiæ possidebant,

cum ipsis Ecclesiis ad Catholicos trans-

L. 52. C. Th. rent. Deus det! inquit S. Augustinus:

de Hær. ut Donatistæ Catholici fiant, atque sic

nobiscum non solum ea, quæ ipsi Boni sunt

appellant, sed etiam nostra in pace, &

de

chari-

charitate possideant ! si bonis eorum in- Sæculum V.
biavemus, non eos profecto, ut ad nostram A. C. 417.
Communionem redeant, cogere, quod

tamen amarissime queruntur. Quis ho-
minum, si avaritia ducatur, in possessio-
ne Bonorum suorum socium adsciscit ? an
non vident, eos, qui ex ipsorum cætu fue-
re, postquam ad nos transeundo fratres
nostri facti sunt, non ea solum, quæ an-
tea tenebant, sed & nostra possidere. Vel
enim pauperes sumus, & tunc sicut & a-
liorum pauperum, ita & nostra sunt, hæc
bona ; si patrimonium habemus, quibus su-
stentemur, jam non nostra sunt hæc bona,
sed pauperum. Administratio quodam-
modo ad nos pertinet, sed proprietatem
nobis non arrogamus, nam crimen esset
hæc usurpatio. Hoc, S. Augustino Ju-
dice, Episcopi jus habent in Bona Eccle-
siastica.

At iterum Donatistæ: *Inter Clericos* io. n. 44.
nos suscipitis, cum inter pœnitentes oport-
eret, postquam ab Ecclesia aut separati,
aut ejusdem inimici fuimus. S. Augu-
stinus: Verum dicitis ; & in hoc Eccle-
siæ Disciplina læditur, sed vulnere salu-
tari, quale illud est, quod arbori inferi-
mus, ut surculus inferatur. Quando e-
nim Ecclesia præcepit, ut nemo post pœ-
nitentiam in statu Clericali remanere, n. 45.
vel ingredi posset, non ideo ita statuit, quod
de sua peccata remittendi potestate du-
bita-

Sæculum V.

A. C. 417.

bitaret, sed pœnitentium humilitatem, & conversionis sinceritatem exploratam esse voluit, si illis in hac vita omnem ad bonas perveniendi spem absque salutis præjudicio abscinderet. His autem, quibus agimus, temporibus, ubi de integrorum populorum periculo agitur, charitas postulat, non nihil relaxari, ne pejora eveniant.

(*) §. XLI.

Alia ad Bonifacium Epistola.

ep. 189. al.

205. n. 4.

Haud diu post hæc S. Augustinus ad

Comitem Bonifacium in ejus adificationem Epistolam dedit, ab eo rogatus. Docet, posse hominem Christianum Deo placere, etiamsi conditione miles sit, probatque ab exemplo Davidis, Centurionis Evangelici, Cornelii, rursusque ex

Luc. 3. 14.

Doctrina, quam S. Joannes Baptista militibus tradebat, quin exigeret, ut conditionem mutarent. *At vero, inquit: quando ad capeffendam pugnam armis accingeris, prius cogita! vires corporis Dei donum esse. Datam fidem servabis, etiam hosti. Pacem semper exoptes. Bellum non nisi necessitate gerendum. Vinum contra hostem non adbibere, nisi cum resistit. Castitatem conjugalem, sobrietatem, frugalitatem ama. Turpe est boni-*

n. 7.

(*) Numerus iste a Protestante somnolento totus est omissus.